

utilizând fișuici ascunse prin geanta semideschisă; și în fine, prin stabilirea unor reguli și penalități.

Concluzii

Noi, profesorii privim atât testele, examenele cât și alte forme de evaluare a cunoștințelor studenților cu admirație și optimism; dar care este atitudinea studenților dacă ne referim la teste sau examene? Pentru a avea un răspuns la această întrebare am realizat un sondaj printre studenții anului I și II, facultățile stomatologie și medicină generală, răspunsurile cărora m-au impresionat cu adevărat, 99% din studenți au precizat că testele sunt absolut necesare, deși nici unul din ei nu le adoră.

Bibliografie

- 1."Graded tests in the structure and use of English for Beginners, Lower Intermediate level, Intermediate level and Upper Intermediate level" by Karnevskaia Elena.
- 2."Activity book" Elsworth Steve, Longman 1989.
- 3."Tests for all levels" Swan Michael, Walter Catherine, Cambridge 1996.
- 4."Opening Strategies in Testing" Underwood Mary, Oxford University Press 1987.
- 5."Tests" Abbs Brian Teachers Book1, Longman 1990.
- 6."Test your English as a Foreign Language Preparation Guide" Michael A.Pyle, M.A and Mary Ellen Munoz.

TEHNICA ÎNVĂȚĂRII EFICIENTE

Natalia Doronin, Marcela Șimanschi, Olga Tumuruc
Catedra Limbi Moderne USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

Efficient learning technique

Learning involves conscious participation in the studying process. Learning's goals are the acquisition of information, skills training, behavior or potential development. The effective learning process is guided by methods. The methodology includes procedures, methods and other means, used in teaching. The most important instruments of effective learning are critical thinking and metacognitive strategies. Learning is focused on previous experiences and it is influenced by the environment. Effective learning process is guided by methods. The intuitive methods demonstration and modeling influence the perception and representation mechanisms. The included methods are the study, research, documentation, innovation, planning, processing, creation and others. Teaching materials help to achieve cognitive representations, often through inductive approach. The used teaching materials should be more diverse and complex, than the learning would be more efficient and stable.

Rezumat

Învățarea presupune implicare și participare conștientă în procesul de construire a cunoștințelor. Obiectivele în învățare pot viza achiziția de informații, formarea de abilități, de comportamente sau dezvoltarea potențialului. Procesul învățării eficiente este ghidat de metode. Metodologia cuprinde procedee, metode și mijloace care sunt folosite în domeniul didactic. Cele mai importante instrumente ale învățării eficiente sunt gândirea critică și strategiile metacognitive. Învățarea se construiește pe baza experiențelor anterioare și este influențată de climatul în care se realizează. Procesul învățării eficiente este ghidat de metode. Metodele intuitive demonstrația și modelarea acționează asupra mecanismelor de percepție și reprezentare. Metodele prin care se realizează includ studiul, cercetarea, documentarea, inovarea, planificarea, prelucrarea, creația. Materialele didactice ajută la realizarea reprezentărilor cognitive, adesea

printr-un demers inductiv. Cu cât materialele didactice utilizate sunt mai diverse și mai complexe, cu atât învățarea este mai eficientă și mai stabilă.

Obiective

Învățarea înseamnă achiziție, urmată de o interiorizare, care duce la o modificare, observabilă prin intermediul unor rezultate, se construiește pe baza experiențelor anterioare și este influențată de climatul în care se realizează. Există factori interni (motivația, potențialul intelectual, particularități psihoindividuale și de vârstă etc) și factori externi ai învățării (experiențele de învățare, contextul, evenimentele instruirii etc). Învățarea eficientă are trei caracteristici importante: este activă; este orientată către scop; duce la rezultate măsurabile. Învățarea activă presupune implicare și participare conștientă în procesul de construire a cunoștințelor. A da semnificație personală materialelor care sunt învățate înseamnă a le transpune în sisteme proprii de cunoștințe, a stabili permanent legături între experiențele anterioare și cele noi, între cunoștințe și aplicabilitatea lor, între și în interiorul domeniilor de cunoaștere. Orientarea către scop presupune orchestrarea eforturilor înspre atingerea unor obiective, care se stabilesc pornind de la punctele slabe existente, convertite în nevoi de instruire și autoinstruire. Obiectivele se stabilesc înainte și în funcție de ele se aleg conținuturile și procedeele. Proiectarea activităților de învățare eficientă se realizează prin obiective nu prin conținut. Rezultatele măsurabile sunt un imbold pentru a continua investiția de efort în învățare, se concretizează în aspecte imediate (examene promovate, concepte stăpânite, idei însușite), dar există și rezultate care vor putea fi demonstrate în timp mai îndelungat (succes în profesie, performanță intelectuală, comportamente în viața concretă). Dezvoltarea personală este un continuum, nu se încheie odată cu dobândirea unei achiziții sau obținerea unui rezultat. Calitatea este o coordonată cheie a rezultatelor obținute prin învățarea eficientă.

Instrumentele învățării eficiente sunt gândirea critică și strategiile metacognitive. Teoriile învățării sunt grupate în interiorul a patru paradigme: behaviorismul (condiționarea clasică, conexiionismul, condiționarea operantă și învățarea prin imitație), cognitivismul (învățarea prin intuiție, învățarea latentă, teoria dezvoltării și organizatorii dați în avans), constructivismul (constructivismul piagetian, zona proximei dezvoltări, formarea acțiunilor mentale, interacționismul și schema cognitivă), antrenamentul intelectual (gândirea laterală, diversificarea instrumentală și gândirea critică).

Gândirea critică este instrumentul învățării eficiente care ajută o persoană să se orienteze în lumea alternativelor posibile și să-și conștientizeze mecanismele propriei gândiri. Cel mai important aport al gândirii critice este că provoacă la acțiune, orice înțelegere este urmată de o acțiune în consecință. Perseverența în învățare duce la stabilitatea achizițiilor. Capacitatea de reflecție și autorefecție critică asupra experiențelor de învățare se concretizează în posibilitatea de a opta argumentat, pe baza unor dovezi valide asupra direcțiilor de dezvoltare personală. Strategiile metacognitive denumesc aspectele legate de monitorizarea și controlul învățării, precum și dezvoltarea potențialului de învățare. Automonitorizarea progresului și controlul efortului investit în învățare atrag după sine nevoia de a deprinde tehnicile de învățare. A decide resursele, cantitatea acestora și momentul investirii lor înseamnă a învăța inteligent. A învăța cum să înveți înseamnă amplificarea capacității individuale de învățare, cu alte cuvinte a accelera eficient procesul învățării.

Procesul învățării eficiente este ghidat de metode. Metodologia cuprinde procedee, metode și mijloace care sunt folosite în domeniul didactic. Toate acestea reprezintă tehnici de eficientizare a procesului instructiv-educativ. (Cristea, 1998). Acestea sunt create și verificate pe bază de cercetare empirică. Practica decide în ce măsură sunt utile și când este momentul să se producă o schimbare. Profesorul este instruit să le utilizeze în munca sa, pentru a transmite informații, cunoștințe sau pentru a forma abilități, atitudini. Cea mai bună metodă este aceea care se potrivește cel mai bine situației concrete de învățare. Valoarea reală a metodei nu este intrinsecă. Să luăm cazul conversației, o metodă cu un lung istoric, de la maieutica socratică, trecând prin conversația de tip catehetic din Evul Mediu și până la redescoperirea și abordarea ei

euristică de către modernitate. Metoda a fost mereu aceeași, valoarea reală a unei metode este felul în care se utilizează aceasta, adică tehnica. Putem aplica această definiție la educație din perspectivă economică. Educația are și ea un produs, iar acesta este omul format în acord cu exigențele unei anumite societăți, care a investit în formarea individului și-l solicită pe acesta să se integreze în societate. "Uneltele și practicile producției" se referă la metode, procedee și mijloace de instruire, dar și la capacitatea de a elabora strategii de utilizare a lor pentru o educație eficientă. Ideile de cercetare și transformare reclamă abilitatea de a combina elementele anterior enunțate, în funcție de anumite criterii, dintre care cele mai importante, în condițiile obținerii unui produs, par a fi cele ale calității și eficienței. Idealul, scopurile și obiectivele, pentru a fi atinse, solicită o atentă proiectare prealabilă a strategiilor de instruire. Tehnica în educație presupune un anumit grad de autonomie, profesorul combină metodele, procedeele și mijloacele, raportându-se la scop și principii, pentru a crea strategii didactice. Metodele intuitive acționează asupra mecanismelor de percepție și reprezentare. Așa cum există particularități perceptiv individuale, există și particularități individuale de reprezentare. Prin intermediul metodologiei didactice utilizate aceste particularități procesuale nu afectează rezultatele finale ale învățării. Demonstrația și modelarea sunt metode didactice al căror rezultat este formarea conceptelor. Prin utilizarea acestor metode se realizează, o modelare la nivel cognitiv.

Utilizarea materialelor didactice ca suport concret pentru învățare este strâns legată de utilizarea metodelor intuitive. Atenția acordată aspectului și funcționalității acestora au crescut considerabil. S-au concretizat principii psihopedagogice de construire și utilizare a materialelor și mijloacelor de învățământ. Materialele didactice ajută la realizarea reprezentărilor cognitive, adesea printr-un demers inductiv. Cu cât materialele didactice utilizate sunt mai diverse și mai complexe, cu atât învățarea este mai eficientă și mai stabilă. Munca intelectuală este activitatea de producție, creație sau menținere a laturilor care țin de domeniul intelectual sau de cunoaștere: cultura, știința, educația etc. Materia primă utilizată în munca intelectuală reprezintă o categorie de resurse inepuizabile: universul, mediul, umanitatea, cunoașterea preexistentă. Metodele prin care se realizează includ studiul, cercetarea, documentarea, inovarea, planificarea, prelucrarea, creația. Produsele sunt noi teorii științifice, sisteme de organizare, opere de artă, articole, cărți, modele de bună practică etc. Printre abilitățile necesare pentru a practica o muncă intelectuală de calitate se numără: capacitatea de reflexie, spiritul analitic, sintetic și de observație, abilitățile de a rezolva probleme și a lua decizii, capacitatea de a gândi critic, autonom și creativ. Educația, fiind o formă de transmitere a cunoașterii ține de domeniul muncii intelectuale, astfel că predarea și învățarea sunt mai eficiente dacă sunt organizate pentru a pregăti absolvenți capabili de a produce bunuri intelectuale.

Pentru a aprecia în timp cât mai scurt calitatea și relevanța unui text, pentru a decide dacă va fi sau nu lecturat pre-lectura se folosește, o abilitate utilă pentru cei care învață, mai ales în momentele în care au de parcurs liste bibliografice extinse. Avantajele pre-lecturii sint: dobândirea unei perspective generale asupra textului; aprecierea calității conținutului unui text; selectarea textelor relevante; localizarea informațiilor; identificarea tematicii textului; familiarizarea cu stilul de redactare; aprecierea efortului necesar pentru parcurgerea textului. În timp ce lectura în diagonală presupune parcurgerea părților cheie ale unui material și își dovedește utilitatea mai ales când materialul de parcurs este voluminos. Prin lectura în diagonală se obține o familiarizare cu cele mai importante idei ale autorului, precum și cu tema de bază a textului. Lectura în diagonală se poate realiza în două moduri: citind începutul și sfârșitul. Un alt aspect care crește eficiența acestui stil de lectură rapidă este ignorarea cuvintelor de legătură și concentrarea numai pe cuvintele cu semnificație proprie din text. Pentru o privire de ansamblu asupra unui document este suficientă o lectură în diagonală, prin care se extrag informațiile esențiale.

Documentarea reprezintă studierea informațiilor provenind din cărți, reviste de specialitate, mass-media, Internet și softuri educaționale. Este o activitate care se desfășoară cu un scop

precis: aflarea de informații despre un subiect anume. Documentarea se poate realiza în sens diacronic, adică urmărim ce se știe despre un anumit subiect în ordine cronologică, sau sincron.

Referințele bibliografice sunt o sursă majoră de informație. De multe ori listele bibliografice pe un anumit domeniu sunt extinse, ceea ce necesită dezvoltarea capacității de selecție, abilitățile de lectură rapidă și utilizarea unor tehnici de documentare prin care absorbția de informație să fie maximizată. O astfel de tehnică poate cuprinde următoarele secvențe: scanarea - observarea documentului, a conținutului, introducerii, a paragrafelor de la începutul capitolelor, a rezumatelor cu scopul formării unei imagini de ansamblu asupra conținutului documentului; chestionarea - întocmirea unei liste cu întrebări legate de subiectul documentării; lectura - parcurgerea și comprehensiunea textului (se pot face și notații, sub forma hărților conceptuale, sau amatricei scrierii din surse multiple); reactualizarea - realizarea de treceri mentale în revistă a conținutului textului, după ce acesta a fost parcurs, în paralel cu stabilirea unor conexiuni între ideile din document și informațiile deținute anterior; recapitularea - revederea conținutului printr-o nouă lectură, prin completarea notițelor sau prin discutarea lui cu o altă persoană.

Articolele ziarele și revistele de interes general oferă informații fragmentare. De obicei, materialele publicate aici au caracter de popularizare a aplicațiilor științei. Prin scanare se identifică articolele care prezintă interes. De obicei acestea nu sunt prea extinse, astfel că notițele nu sunt necesare. Articolele pot fi decupate sau xerocopiate și păstrate în dosare tematice. Revistele de specialitate oferă informații valoroase. Articolele care apar aici pot fi grupate în: articole informative - informează asupra unui subiect, asupra rezultatelor unei cercetări, prezintă punctele cheie la început, restul articolului fiind descrierea ideilor enunțate; articolele de opinie - prezintă punctul de vedere al autorului asupra unui subiect, informațiile mai importante sunt plasate la începutul și la finalul articolului, cuprinsul fiind dedicat prezentării argumentelor, informațiile importante sunt plasate în cuprinsul textului în lecturarea articolelor din revistele de specialitate structura după care este construit textul transpare destul de ușor. Cu cât textul este mai bine structurat, cu atât suntem mai mult tentați să acceptăm schema autorului, având drept consecință faptul că e posibil să nu observăm că sunt omise informații importante. Evitarea acestei situații se realizează prin elaborarea unui plan anterior lecturii, în care se stabilesc punctele de interes și se formulează întrebări. Prin stabilirea în prealabil a unor linii de interes se neutralizează posibilitatea de a ni se crea impresia că am aflat tot ceea ce doream să știm doar pentru că un articol este foarte bine scris.

Concluzii

Tehnicile de învățare eficientă, incluzând activitatea intelectuală, eficiența în învățare, sursele de învățare și utilizarea acestora. Instrumentele de bază ale activității intelectuale sunt lectura și scrierea. Lectura tradițională are astăzi alternative, sub forma lecturii electronice. Ritmul de lectură se poate accelera prin tehnici specifice. Redactarea de text este o abilitate intelectuală importantă care îmbracă forme diverse (fișa de lectură, jurnalul de lectură, prezentarea de carte, recenzia, referatul). Eficiența în învățare se obține prin integrarea a șase instrumente: luarea notițelor, organizatorii cognitivi, logica și argumentarea, strategiile de dezvoltare a gândirii critice, strategiile metacognitive și mnemotehnicile. Fiecare dintre aceste șase instrumente este prezentat detaliat, împreună cu un grupaj de tehnici specifice. Modalitățile de utilizare a surselor de învățare sunt documentarea, investigația și experimentarea, iar sursele sunt: cărțile, articolele, Internetul, profesorul, experții, colegii, comunitatea, grupurile de studiu, experiența personală. Programul individual de învățare realizat pentru a dobândi o abilitate care ține de dezvoltarea personală, pentru a eșalona activitatea de învățare din timpul semestrului, pentru organizarea activității de învățare din sesiunile de examene, pentru a învăța o anumită disciplină, pentru a structura activitatea dintr-o săptămână de studiu.

Bibliografie

1. Collins, A., Brown, J.S. și Newman, S.E. (1987) - Cognitive apprenticeship: Teaching the craft of reading, writing and mathematics, Center for the Study of Reading, Cambridge
2. Dale, M. (1993) -Developing Management Skills. Techniques For Improving Learning and Performance, Kogan Page Limited, London.
3. Dunn, R. și Griggs, S. (1998) - Learning Styles: Link between Teaching and Learning,
4. The Teaching Professor (1991), Voi. 7 No. 4, Magma Publications, Wisconsin.
5. Steele, J.L., Meredith, K.S. și Temple, C. (1998) - A Framework for Critical Thinking
6. Temple, C. (2001) -Strategies for Use Across the Curriculum, Reading and Writing for Critical Thinking Project, Open Society Institute, New York
7. Cristea, S. (1998) - Dicționar de termeni pedagogici, EDP, București.
8. Gagne, R. (1975) - Condițiile învățării, EDP, București.
9. Ionescu, M. și Radu, I. (2001) - Didactica modernă, Dacia, Cluj-Napoca.
10. Jinga, I. și Negreț, I. (1994) - Eficiența învățării, Editis, București.
11. Miclea, M. (1994) - Psihologie cognitivă, Gloria, Cluj-Napoca.
12. Neacșu, I. (1990) - Instruire și învățare, Editura Științifică, București.

ERORI GRAMATICALE

Aliona Busuioc, Natalia Țurcan

Catedra Limba Română și terminologie medicală

Summary

Grammar mistakes

Grammar has rules, which are dealing with formal variations of terms and their relations in a sentence.

In Romanian language, the numeral is a flexible part of speech, which may express under many different aspects, a number or a numerical determination of the objects as well as the arrangements of the objects in a counting order. A difficulty that needs examination and elucidation in order to get a certain result is the agreement by gender of the numeral.

Rezumat

Gramatica are norme care se ocupă de variațiile formale ale termenilor și de relațiile acestora în propoziție.

În limba română numeralul este o parte de vorbire flexibilă care exprimă, sub diferite aspecte, un număr, o determinare numerică a obiectelor sau ordinea obiectelor prin numărare. O dificultate care trebuie examinată pentru a obține un anumit rezultat și care necesită elucidări este acordul după gen al numeralului.

Actualitatea

Anumite greșeli de gramatică se comit uneori din hipercorectitudine, din pedanterie sau, cum ar spune lingviștii, din hiperurbanism. Aceste atitudini sunt reflectate deseori și în limbaj, pe care-l transformă, departe de construcțiile corecte, acceptate în normele literare ale limbii române.

Articolul se va referi la pronunția și scrierea corectă a anumitor numere care pot crea confuzii. Există mai multe clase de numere: cardinal, ordinal, de identificare, distributiv, colectiv, multiplicativ etc.

Numeralul de identificare este folosit pentru identificarea obiectelor pe baze numerice. Exemple: nota patru, etajul șase, camera douăzeci și cinci.

Numeralul de identificare are următoarele trăsături: